

РЕШЕНИЕ

№ 2112

гр. София, 30.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65
състав**, в публично заседание на 09.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **4262** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс. вр. чл.220 от Закона за митниците (ЗМ).
Образувано е по жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място] 1463, пл. "България" № 1, НДК, адм. сграда, ет. 12 представлявано от управителя И. Л. С., срещу Решение рег. № 32-113391 от 08.04.2021г. към митническа декларация (МД) МРН 18BG002002Н0115177/17.08.2018г на директора на Териториална дирекция (ТД) „С. морска” при Агенция „Митници“, с което се коригира митническа декларация с МРН 18BG002002Н0115177/17.08.2018г., като в клетка 33 "Тарифен код" е разпоредено вместо [ЕГН] да се чете [ЕГН] и са установени публични задължения за досъбиране мито 2718,01 лв. и ДДС в размер на 543,76 лв., ведно с лихва за забава върху размера на дължимите вземания, на основание чл.114 от Регламент (ЕС) № 952/2013г., вр. с чл.59, ал.2 от ЗДДС.

В жалбата се твърди, че решението е издадено в противоречие материалния закон, както и че неправилно са приложени Общите правила за тълкуване на Комбинираната номенклатура (КН). Изложени са доводи за допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Жалбоподателят счита, че решението противоречи на целта на закона. Ангажира писмени доказателства и моли решението да бъде отменено. Претендира разноски.

Ответникът, директорът на Териториална дирекция В. при Агенция „Митници“, оспорва жалбата. Твърди, че с оспорваното решение стоката е класирана правилно,

както и че не са извършени нарушения на процесуалните правила. Излага подробни доводи за законосъобразност на обжалваното решение Моли обжалването да бъде отхвърлено. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Жалбата е подадена от лице - адресат на административния акт, при наличие на правен интерес, тъй с него се засяга неблагоприятно правната му сфера и в рамките на 14-дневния срок от съобщаването му, видно от известието за доставяне на л.12 от делото. Следователно, подадената жалба е процесуално допустима и подлежи на разглеждане по същество.

Съдът, като взе предвид доводите в жалбата и извърши преценка на събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 17.08.2018 г. [фирма], ЕИК[ЕИК], подава митническа декларация с МРН 18BG002002H0115177, с която декларира режим „допускане за свободно обращение" на стока, описана като „Отработено масло от растителен произход за технически цели", с код по Т. [ЕГН], със ставка на митото по отношение на трети страни 2%, държава на изпращане/износ Т., деклариран произход Т., условие на доставка РОВ Т. порт.

Към митническата декларация са приложени: фактура за покупко-продажба, опаковъчен лист, коносамент за шест броя контейнери, договор по чл. 18, ал. 2 от Регламент (ЕО) № 1013/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2006 година относно превози на отпадъци от 28.06.2018 г., решения от Министерство на околната среда и водите, пълномощно за [фирма], сертификат за произход, сертификат за анализ, декларация за устойчивост и др.

На 20.08.2018 г. от стоката по митническа декларация с МРН №18BG002002H0115177/17.08.2018г. от контейнер Н. е взета проба за проверка на тарифно класиране с Протокол за вземане на проба № 2-М.-18BG2000M030105/20.08.2018г. Пробите са изпратени до Централна митническа лаборатория (ЦМЛ) с писмо с рег. № 32-242356/21.08.2018г.

Изготвена е лабораторна експертиза от ЦМЛ с митническа лабораторна експертиза (М.) № 20_22.08.2018/25.01.2021 г. за анализ на стока с описание „Отработено масло от растителен произход за технически цели", по протокол за вземане на проба, рег. №2-М.-18BG2000M030105/20.08.2018г. Съгласно експертизата, анализираната проба представлява нееднородна маслообразна течност с тъмнокафяв цвят и с неприятен мирис, характерен за употребявана мазнина. В пробата не се установява наличие на метилови естери на мастни киселини или парафинови въглеводороди. Определеният мастно-киселинен и триглицериден състав на стоката не показва наличие на животински мазнини, а само на растителни масла (преобладаващо палмово масло или негова фракция). На база резултатите от М. стоката се охарактеризира като негодна за консумация смес от използвани растителни мазнини от термична обработка на храни, без наличие на животински масла или техни фракции.

Според становище от дирекция „Митническа дейност и методология" с рег. № 32-32537/29.01.2021 г. относно тарифното класиране на стоката в Комбинираната номенклатура (КН) на Европейския съюз, на основание правила 1 и 6 от Общите правила за тълкуване на КН и предвид Общите разпоредби към Обяснителните бележки към Хармонизираната система за описание и кодиране на стоки за позиция 1518, стоката, с определените с М. характеристики и съгласно данните от приложените документи, попада в обхвата на код 1518 00 99 на КН, различен от декларирания. Предвид състава на стоката приложимият Т. код е 1518 00 99 90 със

ставка на митото по отношение на трети страни - 7,7%. Според становището, стоката не се класира в декларирания код 1518 00 95 на КН, тъй като той обхваща негодни за консумация смеси или препарати от животински мазнини и масла или от животински и растителни мазнини и масла и техните фракции, а анализираната стока представлява негодна за консумация смес единствено от растителни мазнини и масла.

Във връзка с получената лабораторна експертиза от ЦМЛ в Агенция „Митници“ за стоката по митническа декларация с МРН 18BG002002H0115177/17.08.2018г. и становище за тарифно класиране от дирекция „Митническа дейност и методология“ в Агенция „Митници“, на основание чл. 84, ал. 1, т. 1 от Закона за митниците, във вр. с чл.48 от Регламент (ЕС) № 952/2013 относно създаване на Митнически кодекс на Съюза, митническите органи пристъпват към извършване на последваща проверка на декларирането, с цел установяване истинността на данните от декларацията и контрол на търговските документи, както и за установяване на законосъобразността на действията на вносителя при поставянето на стоките под режим „допускане за свободно обращение“ и изпълнението на задълженията му за заплащане и обезпечаване на публичните вземания.

С писмо №32-44540/09.02.2021 г. [фирма], ЕИК[ЕИК] е уведомено за мотивите, на които ще се основава решението на митническия орган в съответствие с нормата на чл.22 пар.6 от Регламент (ЕС) №952/2013, като му е предоставена възможност за отговор.

В становище с рег. №32-81431/11.03.2021 г., дружеството изразява съмнение за това как е изследвана пробата и от какъв вид е растителната мазнина, както и дали е смес от мазнини и ако да — от какви. Към становището си, дружеството прилага копие на документ № 02007D0275-BG-01.01.201-002.001, част от Решение на Комисията от 17 април 2007 година относно списъците с животни и продукти, които подлежат на проверка в граничните инспекционни пунктове съгласно Директиви 91/496/ЕИО и 97/78/ЕО на Съвета.

В Решение рег. № 32-113391 от 08.04.2021г. към митническа декларация (МД) МРН 18BG002002H0115177/17.08.2018г., след запознаване със становището от [фирма], като се позовава на проведените изследвания и цялостната експертна оценка, директорът на ТД „С. морска“ при Агенция „Митници“ приема, че декларираната стока №1, описана като: „Отработено масло от растителен произход за технически цели“ в митническата декларация, представлява негодна за консумация смес единствено от растителни мазнини и масла, като на основание правила 1 и 6 от Общите правила за тълкуване на КН и предвид Общите разпоредби към Обяснителните бележки към Хармонизираната система за описание и кодиране на стоки за позиция 15 18, стоките по нея следва да се класират, в код по КН 15180099, в код по Т. 1518 00 99 90, със ставка на митото по отношение на трети страни - 7,7%, поради което, на основание чл.29 от Регламент (ЕС) №952/2013, чл.48 от Регламент (ЕС) №952/2013, вр. чл. 84, ал.1,т.1 от ЗМ, чл.56 Регламент (ЕС) № 952/2013, вр. чл. 5, т.39 от Регламент (ЕС) №952/2013, вр. чл. 77, пар.1, вр. чл. 85, пар. 1, вр. чл. 101, пар. 1, вр. чл. 102 от Регламент (ЕС) №952/2013, вр. с чл.54, ал.1 и чл.56 от ЗДДС, чл.59, ал.2 от ЗДДС и чл.59 от АПК, коригира МД МРН 18BG002002H0115177/17.08.2018г. относно клетка 33 “Тарифен код” вместо [ЕГН] да се чете [ЕГН] и установява публични задължения за досъбиране: мито в размер на 2718,81 лв. и ДДС в размер на 543,76 лв., ведно с лихва за забава върху размера на държавните вземания, на основание чл. 114 от Регламент (ЕС) № 952/2013, вр. чл. 59 ал. 2 от ЗДДС.

Като част от административната преписка са приложени писмени доказателства, свързани с вноса на процесната стока. Представено е копие на Ръководството за вземане на проби от стоки за целите на митническия контрол и контрола върху акцизните стоки.

В хода на съдебното обжалване от ЦМЛ са представени стандартите, по които е извършено изследването на пробата, и доказателства за сертифициране и калибриране на уредите, послужили за изследването, както и извадки от дневниците за изпитване на проби, от които се установяват датите на проведените изследвания.

От третото неучастващо в производството лице, [фирма], дружеството осъществяващо независим контрол на товари, чийто служител е присъствал при вземане на пробите, са изискани писмени документи, във връзка с начина на вземане на пробите на конкретната стока. В представеното писмо и доказателствата към него от дружеството заявяват, че пробоотбирането в случая не е взето по стандарта (ISO:5555 или ISO:3170), а по единствения възможен начин да се вземе от флекси танка - от долен кран, което не може да бъде определено като пробоотбиране по стандарт.

По искане на жалбоподателя е допусната и изготвена съдебно-химична експертиза (С.) и повторна С.. Двете експертизи са извършени от различни вещи лица, поради оспорване на първото заключение като необосновано и непълно. В първото заключение вещото лице М. се позовава на М. и резултатите от нея, като заявява че извършването на повторен анализ на контролната проба няма да доведе до различни от представените резултати. Твърди, че начинът, по който е съхраняване пробата за две години, не би довел до промяна в химични й състав. Заявява, че е трудно да се твърди, че стоката не съдържа мазнини от животински произход. Установено е присъствие на триглицериди, присъщи на палмовото масло. Коментирани са методите, използвани при анализа от ЦМЛ. Заявява, че няма данни в химическата експертиза, както и не е била нейна задача, да бъдат количествено и качествено определени всички евентуално допустими компоненти в стоката. Твърди, че при пържене на животински продукти в палмова мазнина няма основание да се наблюдава смесване на двата вида мазнини.

Според вещото лице М. пробата би трябвало да се анализира по действащ стандарт БДС EN 180 12966-4: 2015, а тя е анализирана по вътрешно-лабораторен метод, съгласно отменен БДС EN 180 5508. Липсата на сведения за съхранението на пробите и неоправдано и необяснимо продължителния срок между получаването на пробата в ЦМЛ и издаването на експертизата /20.08.2018 г. - 25.01.2021г. -2г. и 5 месеца / са фактори, влияещи на коректността на резултата. Тъй като продуктът не е еднороден, според експерта, е необходимо да се вземат по-голям брой точкови проби от различна дълбочина на съответния съд, за да се гарантира представителността на пробата. За да е спасен стандартът е трябвало да се вземат по три проби от различна дълбочина, всяка една по мин. 0,5 л. Пробите се смесват, хомогенизират и се оформят поне 4 бр. общи проби: работна, една за вносителя, една за Агнция "Митници" и една т.н. арбитражна. В противен случай пробата е непредставителна и не описва коректно цялото количество от процесната стока.

При така установената фактическа обстановка и предвид чл. 168 от АПК, във вр. с чл. 146 от АПК, съдът прави следните правни изводи:

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 19, ал.1 т. 7 и ал.7 от ЗМ и чл.101, §1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на

Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза и съгласно представената Заповед № 363/31.03.2021г. на директора на Агенция "Митници" и Заповед № 364/31.03.2021г. на директора на Агенция "Митници" (л.109 и 110). Оспорваното решение е в предвидената от закона форма и съдържа изискуемите реквизити по чл. 59, ал.2 от АПК, включително фактическите и правните основания за издаването му.

По отношение материалната законосъобразност на оспореното решение съдът намира следното:

Митническото класиране на внасяните в Европейския съюз стоки се урежда с Комбинираната номенклатура (КН). Към датата на осъществяване на процесния внос в сила е нейната редакция, произтичаща от Регламент (ЕО) 861/2010 на Комисията от 5. 10. 2010 г. за изменение на приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа. КН се основава на Хармонизираната система за описание и кодиране на стоките (ХС), изработена от Съвета за митническо сътрудничество, понастоящем Световна митническа организация, и установена в Международната конвенция относно Хармонизираната система за описание и кодиране на стоките, сключена на 14 юни 1983 г. в Б. и одобрена заедно с протокола за изменението ѝ от 24 юни 1986 г. от името на Европейската икономическа общност с Решение 87/369/ЕИО на Съвета от 7 април 1987 година.

Общите правила за тълкуване на КН се съдържат в част първа, раздел I А от нея, а част втора от КН съдържа таблицата със ставките на митата.

Съгласно правило 1 от Общите правила за тълкуване на КН, текстът на заглавията на разделите, на главите или на подглавите има само индикативна стойност, като класирането се определя законно съгласно термините на позициите и на забележките към разделите или към главите и съгласно следващите правила, когато те не противоречат на посочените по-горе термини на позициите и на забележките към разделите или главите.

Съгласно правило 6, класирането на стоките в подпозициите на една и съща позиция е нормативно определено съгласно термините на тези позиции и забележките към подпозициите, както и *mutatis mutandis*, съгласно горните правила при условие, че могат да се сравняват само подпозиции на еднакво ниво. Освен при разпоредби, предвиждащи обратното, за прилагането на това правило се вземат предвид и забележките към разделите и главите.

Съобразявайки правила 1 и 6, за да се класира една стока с кода по КН посочен от жалбоподателя, то тя трябва да съответства на описанието.

С митническа декларация МРН 18BG002002H0115177/17.08.2018г., [фирма] поставя под режим режим „допускане за свободно обращение" стока описана като „Отработено масло от растителен произход за технически цели" с деклариран код по Т. [ЕГН]. Съгласно КН в код 1518 00 попадат животински или растителни мазнини и масла и техните фракции, обработени чрез загряване, окислени, обезводнени, сулфурирани, продухвани, полимеризирани чрез загряване във вакуум или в инертен газ или по друг начин химически модифицирани, с изключение на тези от № 1516; негодни за консумация смеси или препарати от животински или растителни мазнини или масла или от фракции от различни мазнини или масла от настоящата глава, неупоменати, нито включени другаде, а в код[ЕИК] - Негодни за консумация смеси и препарати от животински мазнини и масла или от животински и растителни мазнини

и масла и техните фракции.

И от двете приети заключения по С., извършени от различни вещи лица, се установява, че от взетата проба не може да се направи категоричен извод, че липсват животински мазнини в изследваната стока. Констативно-съобразителната част на първоначалната С. представлява единствено възпроизвеждане на М., както и общотеоретична информация, която не съдържа анализ по задачите на С., което наложи и допускането на допълнителна С.. И двете вещи лица обаче твърдят, че разграничаването на растителни от животински мазнини в случая е почти невъзможно:

Вещото лице М. заявява при изслушването си, че палмовото масло е растително и има такъв състав, какъвто имат животинските мазнини. А в.л. М., че едни и същи мастни киселини се съдържат както в животински така и в растителни мазнини, те се припокриват. И двете вещи лица стигат до извод, че е възможно взетата проба да съдържа животински мазнини. В случая с оглед описанието на стоката по декларирания от жалбоподателя код по Т. без значение е тяхното количество. Ако имаше значение, то това би било упоменато, както е направено в описанието към други кодове в КН. В тежест на административния орган е да установи съществуването на фактическите основания, посочени в обжалвания административен акт и изпълнението на законовите изисквания при издаването му, а в случая, че липсват животински мазнини в процесната стока, което не е сторено.

От съществено значение е също така, че дори и в изследваната проба това да бе установено, то е безспорно, че с М., на която се позовава административния орган в обжалваното решение, е извършен анализ на контролната проба повече от две години след взимането ѝ. Вещото лице М. заявява, че по начина който е съхранявана пробата - в затворена пластмасова бутилка, е практически невъзможно в продължение на две и повече години да се промени химическият състав на съдържанието. Но не е съобразено и установено наличието на кислород, висока температура и светлина, които влияят на мазнините и могат да доведат до промяна.

От събраните доказателства, в т.ч. протокол за вземане на проби, писмото от [фирма] и приложенията към него, както и приетите заключения по допуснатите С., се установява, че отработените пържилни масла при продължително съхранение в неподвижно състоянието търпят разслоение. Всеки слой, освен различна плътност има и различен състав. В случая пробата е взета от дъното на контейнера („флекси-танка“). Становището на вещото лице М., че няма основание да се смята, че пробата е била некоректно взета и че това би довело до компроментиращ резултат, се опровергава от останалите, събрани по делото доказателства. На осн. чл. 209 ГПК съдът с оглед на другите доказателства по делото, счита, че пробоотбирането в случая не е взето по стандарта.

Такова е и становището на [фирма] според които в случая не е спазен нито един от стандартите (ISO:5555 или ISO:3170), а пробата е взета по единствения възможен начин да се вземе от флекси-танка - от долен кран, което не може да бъде определено като пробоотбиране по стандарт. С оглед размерите на контейнера, както посочва и вещото лице М., който е изследвал въпроса и е запознат със стандарта, за да е спазен той, е трябвало да се вземат по три проби от различна дълбочина, всяка една по мин. 0,5 л. Пробите се смесват, хомогенизират и се оформят поне 4 броя общи проби: работна, една за вносителя, една за Агенция "Митници" и една арбитражна.

Следователно, след като разписаният начин на вземане на проба не е спазен и с оглед характеристиките на продукта и разслояването му, изследваната проба не е представителна и не описва коректно цялото количество от процесната стока. Некоректното вземане на проба и изследването на непредставителна проба е довело до компрометирани резултати. От събраните доказателства следва, че не може да се установи, че характеристиките и свойствата на изследвания от М. продукт са идентични с тези на внесения на територията на страната към момента на освобождаването ѝ и допускането ѝ за свободно обращение.

За пълното следва да се отбележи, че съдът не кредитира опитите на вещите лица да класифицират процесната стока по тарифен код, доколкото това представлява правен въпрос и е извън тяхната компетентност.

Поради изложеното, оспорваното решение на директора на Териториална дирекция „С. морска“ при Агенция „Митници“, е издадено при съществено нарушение на административно-производствените правила, което е довело и до неправилното приложение на материалния закон, поради което като незаконосъобразно следва да бъде отменено.

С оглед изхода на спора, на основание чл. 143, ал.1 АПК, на жалбоподателя следва да се присъдят сторените разноски общо в размер на 750 лв., съгласно представения списък.

Мотивиран от горното и на основание чл.172, ал.2 АПК, Административен съд София-град, LXV състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение рег. № 32-113391 от 08.04.2021г. към митническа декларация МРН 18BG002002H0115177/17.08.2018г на директора на Териториална дирекция „С. морска“ при Агенция „Митници“.

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да плати на [фирма], ЕИК[ЕИК], направените по делото разноски в размер на 750 (седемстотин и

петдесет) лева.

Решението подлежи на обжалване в 14 - дневен срок от съобщението до страните пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ :